

Feriereflekser

Av Knut O. Hanssen.

Sommeren visner og dør for et år —
Stenges skal hytter og setrene rømmes.
Ingen langs vardete stier mer går —
fjellet for buskap og mennesker tømmes.

Så suser det tungt i de høstmørke netter
og furua knaker i stamme og rot.
De enslige stegger flyr myrene etter
mens fjellheimen stunder til vinteren mot.

— — —
Tilbake blir minner om villskap og prakt.
Forstemte sordiner av skjønnetens velde —
da utsynet grep så en intet fikk sagt
og landet gav kraft i sin steinharde elde.

Og solsomme stiger av minnenes hav
med netter så lyse og tindre —
hvor bjørka lindt suste og ange derav
din hunger fra bylivets mas kunne lindre.

Du husker vel bekker der klukket og lo —
som kom fra de evige breer.
En solbelyst grend hvor du ønsket å bo
og som grep deg så sterkt at det sinnet gav veer.

Da finner du frem dine album med bilder
fra dengang — og da d e n n e ferien var.
Tinner og utsyn blir klart i det hilder
der dannes i lengsel mot noe du har.

Og tankene leker med navn på de steder
du vandret har somre i solskinn og regn.
Et velpløyet kart kommer atter til heder
med innrisset rute og avmerkete tegn.

Så vandrer du atter med blyantens spiss
og finner deg topper på nye områder.
Omsider har kartet fått mange små riss —
der ønsket om blåne bak blåne forråder.

Knut O. Hanssen.

Rast.

Fot. Thor Bach